

skrifter) foreslået en forhøjelse, som anslås at ville give en årlig merindtægt på godt 10 mill. kr.

Ved 1. *behandling* var alle ordførerne villige til realitetsbehandling; der faldt dog en del kritiske bemærkninger.

Hans Lund (S) kunne anbefale forslaget. Han fandt det dog tvivlsomt om den støtte, der blev givet til pressen ved at undgå forhøjelsen af dagbladsportoer, var rimelig.

Holmberg (V) fandt det mere rimeligt at behandle hele poststaten under ét. Televæsenets overskud ville da opveje postvæsenets underskud.

Ninn-Hansen (KF) kunne ikke acceptere forslaget med det foreliggende indhold. Han ville gerne diskutere rationalisering, idet han mente, at kunderne ville foretrække at bevare de nuværende takster, selv om det skulle betyde, at man kun ville få én postombæring om dagen på de steder, hvor man nu havde flere. Han ønskede endvidere distriktsbladene ligestillet med dagbladene.

Arne Larsen (SF) ville gerne have bedre oplysninger om postgrenens økonomiske forhold, idet man derved bedre kunne bedømme rimeligheden af at gennemføre takstforhøjelser på 121 mill. kr. Når man talte om, at postvæsenet burde hvile i sig selv økonomisk, var det underligt, at man ikke etablerede en postsparebank. Han ville gerne drøfte takstforhøjelsernes betydning for brevskolerne og tog forbehold overfor portoforhøjelsen for aviser — bortset fra dagblade, men kunne ellers tilsige en velvillig behandling.

Bilgrav-Nielsen (RV) ønskede ligeledes flere oplysninger om postvæsenets økonomi. Det ville være bedre at rationalisere, sådan at man fik færre ombæringer, og sådan at man fik postbokse ved indgangen. Han tog ligeledes forbehold over for forhøjelsen af andre aviser end dagblade.

Antonsen (LC) gav udtryk for, at man ville afvente resultatet af udvalgsarbejdet, før man tog endelig stilling. Det var rimeligt at udsætte eventuelle forhøjelser af posttaksterne for aviser, indtil den foreliggende undersøgelse af pressens økonomiske forhold var afsluttet. Man fandt det dog tvivlsomt, om de lave posttakster var den rette form for støtte. En sådan støtte burde ihvertfald ikke fordeles på de øvrige postforsendelser, men dækkes af skatter og afgifter i almindelighed.

I sit svar fremhævede *ministeren*, at overskuddet indenfor televæsenet blev modsvaret af forventede meget store investeringer i de nærmest kommende år. Han var velvillig overfor en ordning for distriktsbladene og kunne også tilslutte sig tanker om en rationalisering gennem færre ombringninger og eventuelt oprettelse af postbokse. Om en postsparebank oplyste *ministeren*, at regeringen for nylig havde besluttet yderligere at forstærke arbejdet med at finde ud af, hvor fornuftig en sådan ordning ville være.